

dringsforslag, som maatte ønskes stillede til Sagen, afgives til mig inden Mødets Slutning.

Den første Sag paa Dagsordenen angaaer de af Udvalget for Landstingets Forretningsorden gjorte Indstillinger. Det er i Henhold til det Forslag, som jeg tillod mig at gjøre i et tidligere Møde, og som blev vedtaget af Thinget, at denne Sag kommer til 1ste Behandling idag og kun vil være undergivet 2 Behandlinger.

Ordføreren (Blechingberg): Det vil være i det ærede Things Grundring, at, da Sagen forelaae om Ansættelse af en Bureauchef og Secretairer ved Thingene, blev det i nærværende Thing bragt under Omtale, hvorvidt Noget maatte være at foranstalte med Hensyn til Stenographernes Stilling, og navnlig udtalte Udvalget sig om Unskeligheden af, at der maatte blive virket for denne Konsts Fremgang, og det ikke blot af Hensyn til Rigsdagen, men ogsaa med Hensyn til den videre Kreds, i hvilken den upaatvivleligt vil kunne komme til Anvendelse. Der er senere ikke foretaget Skridt i denne Retning fra Regjeringens Side. I Slutningen af forrige Maaned henlede imidlertid Bureauchefen og Landstingssecretairen Formændenes Opmærksomhed paa, hvad der maatte være hensigtsmæssigt at foretage for Rigsdagens Skyld, og dette har foranlediget, at Udvalget for Forretningsordenen har tilladt sig de Indstillinger, som foreligge trykte, og til hvis Præmisser jeg saaledes i det Væsentlige kan henholde mig. Det er da kun Lidet, jeg for Diebliffet skal tillade mig at tilføie. Efter de Dplysninger, der ere meddeelte, er der ved hvert Thing ansat 8 Stenographe, et Antal, som netop er tilstrækkeligt, naar der holdes samtidige Møder, og som ikke uden Besvær kunne røgte Forretningerne, naar dobbelte Møder finde Sted.

Naturligviis kunne Sygdomstilfælde indtræde og formindste det Antal, som forsaavidt er disponibelt. Paa den anden Side er det ønskeligt, at ordne Forholdene paa en saadan Maade, at en Concurrence kan finde Sted til den nævnte Virksomhed, da det vel gjælder her, som med alle andre Forhold, at Concurrence er en Spore for Dygtigheden. For at virke i den Retning, hvorom her er Spørgsmaal, vil det være en Gjenstand, der fortjener Overveielse, om der ikke kan virkes for Oplæring af Stenographe. Man har, efterat en tidligere offentlig Foranstaltning var truffen i denne Anledning, og der paa denne Maade var tilveiebragt det Fornødne til Rigsdagens Forsyning, man har, siger jeg, ad privat Veie forsøgt at fortsætte en Virksomhed i denne Retning. Der har været indbudt til Cursus mod Betaling, uden at det har ført til noget Resultat, og man er saaledes ved denne Erfaring ledet til den Formening, at det muligt kunde være gavnligt ved en offentlig Understøttelse at virke til, at en saadan Oplæring af Stenographe kunde finde Sted enten uden Beføstning eller saagodtsom uden Beføstning for dem, som maatte være tilbøielige til dermed at beskæftige sig. Dermed forener jeg tillige den Betragtning, at det er ønskeligt, at de Stenographe, som virke i Rigsdagen, i Mellemrummet mellem Sesssionerne kunne have Leilighed til at udvide deres manuelle Færdighed ved at øve sig under deres dygtig Lærers Veiledning, og saaledes formeente man, at, naar der virkedes til, at en Lærer kunde komme til at handle, vilde han kunne gavne i dobbelt Retning, baade ved at oplære unge Mænd, som maatte være tilbøielige til at tilegne sig denne Kunst, og ligeledes ved at øve dem, som allerede havde Færdighed deri, og som i Mellemtiden mellem Rigsdags-sesssionerne ønskede at udvide den.